T20 વર્લ્ડકપ પહેલા ટીમ ઈન્ડિયાને મૂંઝવતા કેટલાક સવાલના જવાબ શોધવા જરૂરી

2026નો T20 વર્લ્ડકપ હવે ફક્ત ૫૭ દિવસ દૂર છે. ભારત માટે ફક્ત તેમની પસંદગી અને સંયોજનને અંતિમ સ્વરૂપ આપવાનો જ નહીં, પરંતુ બેટિંગ ક્રમમાં તેમની શક્તિ, તેમના આત્મવિશ્વાસ અને તેમના સંભવિત વિકલ્પોની રૂપરેખા પણ આપવાનો સમય આવી ગયો છે. ભારતની હાલની સ્થિતિ થોડી ચિંતાજનક લાગે છે. કેપ્ટન સૂર્યકુમાર યાદવ અને ઉપ-કેપ્ટન શુભમન ગિલ બંને T20 આંતરરાષ્ટ્રીય ક્રિકેટમાં ગંભીર રીતે સંઘર્ષ કરી રહ્યા છે. પાછલી મેચોમાં મોટા લક્ષ્યોનો પીછો કરતી વખતે તેમના બંનેના પ્રારંભિક આઉટ થવાથી ભારતની ચિંતાઓ વધુ વધી ગઈ છે. વધુમાં, ભારત પાસે પુષ્કળ બેટિંગ વિકલ્પો છે ત્યારે અક્ષર પટેલને ત્રીજા નંબર પર અને શિવમ દુબેને આઠમા નંબર પર મોકલવા જેવા બેટિંગ ઓર્ડર સાથેના પ્રયોગોથી સવાલો ઊભા થઇ રહ્યા છે. હવે જ્યારે વર્લ્ડકપ ફક્ત 57 દિવસ દૂર છે, ત્યારે તેની તૈયારી માટે ભારત પાસે મર્યાદિત સમય છે. ટીમે નક્કી કરવું પડશે કે ઓપનિંગ કોમ્બિનેશન સંજૂ સેમસન અને અભિષેક શર્માનું હોવું જોઈએ. શું ગિલને પ્રમોટ કરવો જોઈએ કે નવા ખેલાડીને તક આપવી જોઈએ? ત્રીજા નંબર પર કયો બેટ્સમેન વધુ ફાયદાકારક રહેશે? શું વારંવાર બેટિંગ ઓર્ડર યોગ્ય રણનીતિ છે? કારણ કે જ્યાં સુધી રોહિત અને કોહલી ટીમનો ભાગ હતા, ત્યાં સુધી ચોથા નંબર સુધી ભાગ્યે જ કોઈ ફેરફાર થયો હતો. આનો અર્થ એ છે કે ટોચના ચાર બેટ્સમેન તમારા મુખ્ય બેટ્સમેન હોવા જોઈએ, પણ વર્તમાન પરિસ્થિતિમાં એવું નથી. ભારતનું કોમ્બિનેશન વન ડેમાં સ્પષ્ટ રહ્યું છે, પરંતુ ટેસ્ટ અને T20 ઈન્ટરનેશનનલ મેચોમાં, આ કોમ્બિનેશન બોજારૂપ અને મૂંઝવણભર્યું લાગે છે.

વિશ્લેષકો માને છે કે ભારત પાસે ઉત્તમ ખેલાડીઓ અને બેટિંગ વિકલ્પોમાં ઊંડાણ છે, પરંતુ ફોર્મ, પસંદગી અને પ્રયોગને કારણે ટીમ મૂંઝવણભરી અને અવ્યવસ્થિત દેખાય છે. T20 વર્લ્ડકપ જેવી મોટી ટુર્નામેન્ટ માટે દિશા, સ્પષ્ટ ભૂમિકાઓ અને ફોર્મની જરૂર હોય છે. મેચ ફક્ત વંશવેલો અથવા પ્રતિષ્ઠા પર આધાર રાખીને જીતી શકાતી નથી, ખાસ કરીને જ્યારે ફક્ત બે મહિના બાકી છે. T20 વર્લ્ડકપ સુધી ફક્ત આઠ T20 મેચ બાકી છે, ત્યારે ફક્ત તમારી નિયુક્ત પ્લેઈંગ ઈલેવન અને શ્રેષ્ઠ પ્લેઈંગ ઈલેવનને તક આપવી જોઈએ. જો ભારતે T20 વર્લ્ડકપ ટાઈટલનો બચાવ કરવો હોય, તો કેપ્ટન અને વાઈસ કેપ્ટન બંનેએ ફોર્મમાં પાછા ફરવું જોઈએ, અને ટીમ મેનેજમેન્ટે સ્થિર અને સ્પષ્ટ વ્યૂહરચના અપનાવવી જોઈએ. હજુ પણ સમય છે, પરંતુ

ટુ ધ પોઈન્ટ

2026નો T20 વર્લ્ડકપ આડે હવે માત્ર 57 દિવસ બાકી રહ્યા છે ત્યારે ટીમ ઈન્ડિયા સામે સૌથી મોટો પડકાર તેના ટોચના બેટ્સમેન શુભમન ગિલ અને સૂર્યકુમાર યાદવનું ખરાબ ફોર્મ છે. સાથે જ ટીમ હજુ પણ યોગ્ય સંયોજન, બેટિંગ ક્રમ અને ખેલાડીઓની ભૂમિકાઓ સાથે પ્રયોગ કરી રહી છે. અક્ષર પટેલને ત્રીજા નંબર પર મોકલવાથી લઈને સંજુ સેમસનની વારંવાર થતી અવગણનાના આ નિર્ણયોએ વ્યૂહરચના પર ગંભીર પ્રશ્નો ઉભા કર્યા છે

કેપ્ટન અને ઉપ-કેપ્ટનનું ખરાબ ફોર્મ એક મોટી ચિંતાનો વિષય

સૂર્યકુમાર યાદવ અને શુભમન ગિલ બંને 2025માં ઉત્તમ T20 ઈન્ટરનેશનલ ફોર્મ દર્શાવવામાં નિષ્ફળ રહ્યા છે. ગિલની સ્થિતિ વધુ ખરાબ દેખાય છે. તેણે 14 T20 ઈન્ટરનેશનલ ઈનિંગ્સમાં 50+ રનની એક પણ ઈનિંગ રમી નથી, જેમાં તેણે 263 રન બનાવ્યા છે. સૂર્યકુમારે 2025માં 17 ઈનિંગ્સમાં એક પણ અડધી સદી વિના ફક્ત 201 રન જ બનાવ્યા છે. દક્ષિણ આફ્રિકા સામેની પહેલી T20માં, ગિલ ચાર અને સૂર્યકુમાર 12 રન બનાવી શક્યા, જ્યારે બીજી T20માં, ગિલ શૂન્ય અને સૂર્યકુમાર પાંચ રન બનાવી શક્યા. બેટિંગ પિચ પર બંનેને સંઘર્ષ કરતા જોઈને પ્રશ્નો ઉભા થાય છે.

T20 વર્લ્ડકપ ભારત અને શ્રીલંકામાં પણ યોજાવાનો છે. જો આપણે આપણા પોતાના ઘરમાં સંઘર્ષ કરીએ છીએ, તો આપણે વર્લ્ડકપ કેવી રીતે જીતી શકીશું તે એક મોટો પ્રશ્ન છે. કોમેન્ટેટર્સ અને માજી ખેલાડીઓ તેનાથી નાખુશ છે. ઈરફાન પઠાણે એમ પણ કહ્યું કે શુભમન ગિલનું T20 ફોર્મ વર્લ્ડકપ પહેલા એક મોટી ચિંતા છે. આશા છે કે, તે તેની બેટિંગ સ્પાર્ક પાછું મેળવશે, નહીં તો તે ભારત માટે મોટી સમસ્યા બની શકે છે.

આ અણધાર્યા ફોર્મમાં ઘટાડો હોવા છતાં, ટીમ મેનેજમેન્ટ બંને ખેલાડીઓમાં વિશ્વાસ રાખે છે. ખાસ કરીને ગિલ, જેને તેમના ઓપનિંગ પાર્ટનર તરીકે જાળવી રાખવામાં આવ્યો છે. ફોર્મમાં રહેલા બેટ્સમેન સંજુ સેમસનને ગિલ માટે જગ્યા બનાવવા માટે પોતાનું સ્થાન ખાલી કરવું પડ્યું.

અક્ષર પટેલ નંબર ત્રણ પર કેમ?

ભારતીય ટીમની પસંદગી અને વ્યૂહરચનાની સૌથી મોટી ટીકા પ્રયોગોમાંથી ઉદ્દભવી છે. જ્યારે ભારતે 214 રનનો પીછો શરૂ કર્યો, ત્યારે પહેલી વિકેટ વહેલી પડી ગઈ. પરિસ્થિતિને કારણે તે સમયે ટીમના શ્રેષ્ઠ બેટ્સમેનની જરૂર હતી, પરંતુ તેના બદલે, અક્ષર પટેલ, જેને ઘણીવાર ઓછો આક્રમક વિકલ્પ માનવામાં આવે છે, તેને નંબર ત્રણ પર મોકલવામાં આવ્યો. આ નિર્ણય ઘણા ક્રિકેટ નિષ્ણાતો અને ચાહકો માટે અણગમતો હતો, ખાસ કરીને બેટિંગ ઓર્ડરના ટોચ પર ટીમની તકનીકી ક્ષમતાઓને ધ્યાનમાં લેતા. સૂર્યકુમાર યાદવને નંબર ત્રણ પર મોકલી શકાયો હોત, પરંતુ તેમણે તેમ ન કર્યું.

તિલક વર્માએ સારી બેટિંગ કરી અને તેને શરૂઆતમાં મોકલી શકાયો હોત, પરંતુ એવું ન થયું. અક્ષરે 21 બોલમાં 21 રન બનાવ્યા. મોટા લક્ષ્યાંકનો પીછો કરવા માટે આ ઈનિંગ ખૂબ ધીમી હતી. શિવમ દુબેને નંબર આઠ પર રોકાણ કરવાથી પણ ટીમની બેટિંગ વ્યૂહરચના પર ગંભીર પ્રશ્નો ઉભા થાય છે. વિકેટ પડ્યા પછી ધીરજ અને એકાગ્રતાની જરૂર હતી, પરંતુ આ પ્રયોગોએ ટીમની બેટિંગને મજબૂત બનાવવાને બદલે ટીમને મૂંઝવણમાં મૂકી દીધી. દુબેનો ઉપયોગ CSKમાં એક સ્લોગ બેટ્સમેન તરીકે થયો છે અને રન રેટ વધારવા માટે, તેને ત્રીજા નંબર પર મોકલીને આત્મવિશ્વાસ બતાવી શકાયો હોત, પરંતુ એવું થયું નહીં.

સેમસન વિરુદ્ધ ગિલ : યોગ્ય ઓપનર કોણ છે?

કદાચ સૌથી મોટો વિવાદ એ છે કે 2024 માં T20Iમાં ત્રણ સદી ફટકારી હોવા છતાં સંજુ સેમસન ટીમની બહાર કેમ છે. સેમસન અને અભિષેક શર્માની ઓપનિંગ જોડીએ એશિયા કપ પહેલા મોટાભાગની મેચોમાં શાનદાર પ્રદર્શન કર્યું, જેનાથી ભારતને મજબૂત શરૂઆત મળી. આમ છતાં, ટીમ મેનેજમેન્ટે તેને મિડલ ઓર્ડરમાં ધકેલી દીધો અને આખરે તેને ટીમમાંથી બહાર કરી દીધો. નિષ્ણાતોએ ધ્યાન દોર્યું છે કે આ નિર્ણય આંકડા અને વર્તમાન ફોર્મ વિરુદ્ધ લેવામાં આવ્યો હતો. 2024 થી, સેમસન 22 T20I ઈનિંગ્સમાં 621 રન બનાવી ચૂક્યો છે, જેમાં બે અડધી સદી અને ત્રણ સદીનો સમાવેશ થાય છે. દરમિયાન, ગિલે 2025 માં 14 T20I ઈનિંગ્સમાં 263 રન બનાવ્યા છે. બીજા શબ્દોમાં કહીએ તો, સેમસનનું ફોર્મ સુસંગત હતું, પરંતુ 2025 એશિયા કપ પછી બધું બદલાઈ ગયું. રોબિન ઉથપ્પાએ પણ આ અંગે પ્રતિક્રિયા આપી.

તેમણે કહ્યું, "હું પૂછું છું કે, અભિષેક અને સેમસનની જોડીએ શું ખોટું કર્યું કે તેમને બદલવામાં આવ્યા?" સેમસન ત્રણ સદી ફટકારી અને તેની તકોનો મહત્તમ ઉપયોગ કર્યો. ઉથપ્પાએ કહ્યું, "તે સમજી શકાય તેવું નથી કે તક મળવા છતાં તેને ટીમમાંથી બહાર કરી દેવામાં આવ્યો." ઉથપ્પા માને છે કે સેમસન જેવા ખેલાડીને તક મળવી જોઈએ, ખાસ કરીને ટી20 આંતરરાષ્ટ્રીય ક્રિકેટમાં વાપસી પર તેણે રમેલી વિસ્ફોટક ઈનિંગ્સ પછી. ગિલ માટે અપેક્ષાઓ ઘણી વધારે છે.

તે લાંબા સમયથી ટીમના ટેસ્ટ અને વનડે સંયોજનનું નેતૃત્વ કરી રહ્યો છે, પરંતુ તેના T20I રન આગામી સમયમાં આવી રહ્યા નથી. તેની છેલ્લી 14 ઈનિંગ્સમાં 50 થી વધુનો સ્કોર ન હોવાથી અને સતત સંઘર્ષ કર્યા પછી, પ્રશ્ન ઊભો થાય છેઃ શું ગિલનો સતત ઘટાડો ટીમ માટે સલામત દાવ છે? કે પછી ટીમે તેની પ્રતિભાને ધ્યાનમાં રાખીને વધુ સમજદાર વિકલ્પ પસંદ કરવો જોઈએ?

મહિલા કબડ્ડી વર્લ્ડકપમાં ઝળકેલી આદિવાસી ગામની દીકરી સંજૂ દેવી

છત્તીસગઢના એક નાનકડાં ગામની એક સીધી સાદી આદિવાસી છોકરી, જે એક સમયે ધૂળિયા મેદાન પર ખુલ્લા પગે દોડતી હતી, તે આજે વર્લ્ડ કબડ્ડી વર્લ્ડકપ 2025 ની સૌથી મૂલ્યવાન ખેલાડી બની છે. આ ફક્ત એક ખેલાડીનો વિજય નથી, તે બધી દીકરીઓના સપનાનો વિજય છે જેઓ ઘણીવાર ગરીબીને કારણે ચૂપ રહેવા મજબૂર હોય છે. તાજેતરમાં, મહિલા કબડ્ડી વર્લ્ડકપ 2025માં, ભારતની દીકરીઓએ ફાઈનલ જીતીને દેશના ઈતિહાસમાં વધુ એક ગૌરવપૂર્ણ દિવસ બનાવ્યો. ભારતીય મહિલા કબડ્ડી ખેલાડીઓનો વિજય ખૂબ જ ખાસ છે, ખાસ કરીને જ્યારે તેઓ પ્રતિકૂળ પરિસ્થિતિઓનો સામનો કરીને આગળ આવી છે. આ ખેલાડીઓમાં એક નામ સંજુ દેવીનું છે, જેની ભૂમિકા 2025ના વર્લ્ડકપમાં મજબૂત રહી હતી.

છત્તીસગઢના કોરબા જિલ્લાના એક નાના આદિવાસી ગામમાં જન્મેલી સંજુ દેવીનું બાળપણ ગરીબી અને સંઘર્ષમાં પસાર થયું. તેના પિતા મજૂર હતા અને માતા ગૃહિણી હતી, તેથી સંસાધનો મર્યાદિત હતા, પરંતુ સંજુની ઈચ્છાશક્તિ અમર્યાદિત હતી. તેની રમતની સફર 2016માં સ્થાનિક ગામડાની ટુર્નામેન્ટથી શરૂ થઈ હતી. તે સમયે જિલ્લા કબડ્ડી એસોસિએશન અને જ્યોતિ ક્લબે આ રત્નને મુશ્કેલ સમયમાં ઓળખી કાઢી અને મફત તાલીમ આપીને રમતના દરવાજા ખોલી નાખ્યા. ત્યારબાદ તેને બહતરાઈ એક્સેલન્સ સેન્ટરની પ્રથમ ગર્લ્સ કબડ્ડી રેસિડેન્શિયલ એકેડેમી માટે પસંદ કરવામાં આવી. ત્યાં જ કોચ દિલ કુમાર રાઠોડે સંજુની પ્રતિભાને નિખાર્યો. તેણીની તાલીમ દરમિયાન, સંજુને આધુનિક સુવિધાઓ, ફિઝીયોથેરાપી અને યુક્તિક તાલીમ મળી - જે તેના આત્મવિશ્વાસને વધારતી હતી. પછી વાસ્તવિક સફર શરૂ થઈ - રાજ્ય સ્તરથી રાષ્ટ્રીય સ્તર સુધી, અને રાષ્ટ્રીય સ્તરથી આંતરરાષ્ટ્રીય સ્તર સુધી, અને વૈશ્વિક સ્તરે તેની ઓળખ સ્થાપિત કરવા માટે તેના મજબૂત પ્રદર્શનની શરૂઆત.

સક્સેસ સ્ટોરી

ભારતીય મહિલા કબડ્ડી ખેલાડીઓ માટે, ખાસ કરીને સંજુ દેવી માટે 2025નું વર્ષ સુવર્ણ વર્ષ હતું. ભારતે માર્ચ ૨૦૨૫માં એશિયન મહિલા કબડ્ડી ચેમ્પિયનશિપમાં ગોલ્ડ મેડલ જીત્યો હતો. પરંતુ સંજુની કારકિર્દીનો તાજ નવેમ્બરમાં મહિલા કબડ્ડી વર્લ્ડ કપ ૨૦૨૫માં ભારતની ઐતિહાસિક જીત સાથે આવ્યો. ઢાકામાં રમાયેલી ફાઈનલમાં, સંજુ દેવીએ ૧૬ પોઈન્ટ મેળવીને રમતનું પાસું ફેરવી નાખ્યું. એક સુપર રેડ ખરેખર મેચને ટર્ન કરનાર સાબિત થઈ. પરિણામે, તેણીને મોસ્ટ વેલ્યુએબલ પ્લેયર (MVP ઓફ ધ ટુર્નામેન્ટ) નો એવોર્ડ આપવામાં આવ્યો.

ભારતીય મહિલા કબડ્ડી ખેલાડીઓની જીત ખરેખર ખાસ હોય છે, ખાસ કરીને જ્યારે તેઓ પ્રતિકૂળતાઓ પર વિજય મેળવે છે. મહિલા કબડ્ડી વર્લ્ડકપમાં ચેમ્પિયન બનેલી ભારતીય ટીમની એક ખેલાડી સંજુ દેવીની 2025 વર્લ્ડકપમાં ભૂમિકા શક્તિશાળી હતી

નાના શહેરોમાંથી મોટા સપના પૂરા કરવા માટે આવેલી ભારતીય હોકીની 'નિર્ભય' યુવા ટીમ

ભારતની યુવા હોકી ટીમે જૂનિયર હોકી વર્લ્ડકપમાં બ્રોન્ઝ જીત્યા પછી, આ નીડર યુવા બ્રિગેડને જોઈને એવો વિશ્વાસ મળે છે કે ભારતીય હોકીનું ભવિષ્ય સુરક્ષિત હાથમાં છે. આ ટીમના દરેક ખેલાડીની પૃષ્ઠભૂમિ અલગ છે અને હોકીમાં તેમના આવવાનીની વાર્તા અલગ છે, પરંતુ તેમનું લક્ષ્ય એક જ છેઃ ભારત માટે ઓલિમ્પિક્સ મેડલ જીતવાનું. હરિયાણાના ડાબરા ગામના 21 વર્ષીય કેપ્ટન રોહિતને ગયા વર્ષે સિનિયર ટીમ સામે પ્રેક્ટિસ મેચ દરમિયાન બોલ વાગવાથી જડબામાં ફ્રેક્ચર થયું હતું. લગભગ બે મહિના સુધી તેને ખાવા-પીવામાં તકલીફ પડી, એટલી હદે કે તેણે હોકી છોડવાનું પણ વિચાર્યું. રોહિતે ભાષાને કહ્યું, તે ચારથી પાંચ મહિના એટલા મુશ્કેલ હતા કે ખાવા-પીવાનું પણ મુશ્કેલ થઈ ગયું. એક સમયે, મને લાગ્યું કે હું ફરીથી રમી શકીશ નહીં, પરંતુ જ્યારે મેં હોકી પસંદ કરી, ત્યારે મને સમજાયું કે હું રોકી શકતો નથી અને મારે ડરવું જોઈએ નહીં.

તેમણે કહ્યું, હવે આપણે સિનિયર ટીમ માટે રમવું પડશે, વર્લ્ડ કપ અને ઓલિમ્પિક મેડલ જીતવા પડશે. અમને આશા છે કે અમારી જીત વધુ છોકરાઓને હોકી રમવા માટે પ્રેરણા આપશે. ભારતીય હોકીની નર્સરી તરીકે જાણીતા ઓડિશાના સુંદરગઢના વતની 19 વર્ષીય અનમોલ એક્કાએ જુનિયર વર્લ્ડ કપના બ્રોન્ઝ મેડલ મેચમાં આર્જેન્ટિના સામે પોતાના અસાધારણ પ્રદર્શનથી બધાનું ધ્યાન ખેંચ્યું. માત્ર ત્રણ હજારની વસ્તી ધરાવતા કેસરમલ ગામના વતની અનમોલે બાળપણમાં જ તેની માતા ગુમાવી દીધી હતી અને તેનો ઉછેર તેના દાદા-દાદી દ્વારા થયો હતો. બિરેન્દ્ર લાકરાના ચાહક, ફુલ-બેક અનમોલે ભાષાને કહ્યું, મારા ગામમાં બધા ફૂટબોલ રમતા હતા, પરંતુ જ્યારે હું મારા દાદા-દાદીના ઘરે ગયો, ત્યારે ત્યાં હોકી લોકપ્રિય હતી. મેં એક કલાપ્રેમી તરીકે હોકી રમવાનું શરૂ કર્યું, અને પછી, હોસ્ટેલમાં ગયા પછી, મને સમજાયું કે સખત મહેનતથી, હું દેશ માટે રમી શકું છું.

સુંદરગઢના 21 વર્ષીય મિડફિલ્ડર રોશન કુજુરે ખૂબ જ મહેનતથી ઘાસથી એસ્ટ્રો ટર્ફ સુધીની સફર કરી છે અને હવે તે તેના પ્રિય ખેલાડી મનપ્રીત સિંહની જેમ ઓલિમ્પિક મેડલ જીતવા માંગે છે. કુજુરે કહ્યું, મારા ગામમાં ઘણી ગ્રાસરૂટ હોકી ટુર્નામેન્ટ થાય છે. અમારી પાસે એસ્ટ્રોટર્ફ નથી, પણ અમે ઘાસ પર રમતા હતા. મેં ક્યારેય વિચાર્યું ન હતું કે હું ભારતીય ટીમ માટે રમીશ. મેં મનપ્રીત સિંહને બાળપણમાં રમતા જોયો હતો, અને તેને જોયા પછી જ હું મિડફિલ્ડર બન્યો. ૨૦૧૫માં પંજાબના પઠાણકોટમાં ચીમા એકેડેમીમાં પોતાની કારકિર્દી શરૂ કરનાર ગોલકીપર પ્રિન્સદીપ સિંહે બેલ્જિયમ સામે ક્વાર્ટર ફાઈનલ શૂટઆઉટમાં શાનદાર પ્રદર્શન કરીને પોતાના કોચ પીઆર શ્રીજેશની જર્સી નંબર ૧૬ને સાર્થક બનાવી દીધી. ક્રિસ્ટિયાનો રોનાલ્ડોના ચાહક અને ફૂટબોલ છોડીને હોકી ગોલકીપર બનેલા પ્રિન્સદીપે કહ્યું કે આર્જેન્ટિના સામેની બ્રોન્ઝ મેડલ મેચમાં, ત્રણ ક્વાર્ટર સુધી બે ગોલથી પાછળ રહેવા છતાં, મને વિશ્વાસ હતો કે અમે જીતીશું. છેલ્લા ક્વાર્ટરમાં, અમે ફક્ત એટલું જ કહ્યું કે અમારે એકબીજા માટે રમવું પડશે કારણ કે તે અમારી છેલ્લી જુનિયર ટુર્નામેન્ટ હતી.

સ્પેશિયલ રિપોર્ટ

પ્રિન્સદીપ, જે તણાવ દૂર કરવા માટે સિદ્ધુ મૂસેવાલાના ગીતો સાંભળે છે, તેણે કહ્યું, દર્શકોએ એટલો ટેકો આપ્યો છે કે તેણે મને વધુ સારું રમવા માટે પ્રેરણા આપી છે. અમે કોઈપણ ટીમથી ડરતા નથી અને અમારા દિવસે કોઈપણને હરાવી શકીએ છીએ. ઓલિમ્પિયન આકાશદીપ સિંહના ભત્રીજા 20 વર્ષીય મનમીત સિંહને હોકી વારસામાં મળી છે અને તેના કોચ દ્વારા ઠપકો મેળવતા પહેલા, તેને ખરાબ રમવા બદલ તેના પરિવારના સભ્યો દ્વારા ઠપકો આપવામાં આવે છે. તરનતારનના નાના ગામ વેરોવાલના રહેવાસી આ મિડફિલ્ડરે કહ્યું, મારા પિતા સેનામાં હતા અને રાષ્ટ્રીય સ્તરે હોકી રમ્યા હતા. મારા કાકા આકાશદીપ સિંહ પણ હોકી ખેલાડી છે, જ્યારે મારા કાકા પંજાબ પોલીસ માટે રમતા હતા. જો હું મેદાન પર ભૂલો કરું છું, તો મને ફક્ત મારા કોચ જ નહીં પરંતુ મારા પરિવાર દ્વારા પણ ઠપકો આપવામાં આવે છે. મનમીત, જે છેલ્લા પાંચ મહિનાથી બેંગલુરુમાં ટુર્નામેન્ટની તૈયારી કરી રહ્યો છે, હવે તે ઝડપથી ઘરે જઈને તેની માતાનું મનપસંદ ભોજન ખાવા માંગે છે. તેણે કહ્યું, હું ઘરે જઈને હોકી ઈન્ડિયા લીગ પહેલાના વિરામ દરમિયાન મારી માતાના સરસવના દાણા અને મકાઈની બ્રેડ ખાવા માંગુ છું. ઘણો સમય થઈ ગયો છે. પંજાબના ઘુમન કલાન ગામનો 20 વર્ષીય ફોરવર્ડ દિલરાજ શરૂઆતમાં આ રમત પ્રત્યે ગંભીર નહોતો પરંતુ તેની માતાના બલિદાનથી તેને કંઈક પ્રાપ્ત કરવાની પ્રેરણા મળી.

નોકરી શોધવા માટે હોકીનો માર્ગ અપનાવનાર આ ખેલાડીએ કહ્યું, મારા પિતાની તબિયત સારી ન હતી, અને મારી માતાએ મારા માટે મારો પહેલો ગોલકીપિંગ કીટ ખરીદવા માટે પોતાના ઘરેણાં વેચી દીધા હતા. ક્યારેક મારી પાસે ટુર્નામેન્ટમાં જવા માટે પૈસા નહોતા, અને હવે પણ, જ્યારે હું મેદાન પર જાઉં છું, ત્યારે મને મારી માતાના બલિદાન યાદ આવે છે.તેમણે કહ્યું, હવે મેં નક્કી કર્યું છે કે હું પૂરી ઈમાનદારીથી હોકી રમીશ અને મારી માતાને સારા દિવસો બતાવીશ અને દેશને ગૌરવ અપાવીશ.ચાર વર્ષ પહેલાં જુનિયર વર્લ્ડ કપમાં બેલ્જિયમ સામે વિજયી ગોલ કરનાર ઉત્તર પ્રદેશના 21 વર્ષીય ડ્રેગ-ફ્લિકર શારદાનંદ તિવારીએ ફરી એકવાર તે જ ટીમ સામે નોકઆઉટમાં મહત્વપૂર્ણ ગોલ કર્યો, આમ પાછલા બે વખતનું દર્દ ભૂંસી નાખ્યું.

અમે 2021 માં ભુવનેશ્વરમાં બેલ્જિયમ સામે એક જ ગોલથી જીત્યા હતા, અને મેં તે ગોલ કર્યો હતો. ત્યારે અમે ચોથા સ્થાને રહ્યા હતા, અને છેલ્લી વખત જ્યારે હું 2023 માં કુઆલાલંપુરમાં હતો, ત્યારે હું ટુર્નામેન્ટ માટે રવાના થવાના એક દિવસ પહેલા બીમાર પડ્યો હતો. ત્રીજી વખત નસીબદાર, અને હું ક્વાર્ટર-ફાઈનલમાં મહત્વપૂર્ણ ગોલ કરીને ખુશ છું, તેમણે કહ્યું. તેણે કહ્યું, હું દબાણમાં નથી આવતો કારણ કે હું મારા મનમાં ભગવાનનું નામ જપતો રહું છું અને મને વિશ્વાસ છે કે જ્યારે મને તક મળશે ત્યારે હું ગોલ કરીશ.

જૂનિયર હોકી વર્લ્ડકપમાં બ્રોન્ઝ જીતનારી ભારતીય ટીમના ખેલાડીઓમાંથી હોકી કેટલાકને વારસામાં મળી હતી, અને કેટલાક માટે તે ગરીબીમાંથી બહાર નીકળવાનું સાધન હતું, જ્યારે કેટલાકે ફૂટબોલ છોડીને હોકી સ્ટીક ઉપાડી હતી. પોતાને સાબિત કરવાની આ ઈચ્છાએ તેમને દબાણનો સામનો કરવા અને મોટા સપના જોવાની હિંમત પણ આપી